

LBRIS

We know
books

Pentru Robbie, Băiatul meu

First published in the UK in 2019 by Usborne Publishing Ltd

Copyright © Helena Duggan, 2019

Cover illustration by Karl James Mountford © Usborne Publishing, 2019

Map and "The Story so Far" illustrations by David Shephard

© Usborne Publishing, 2019

© Didactica Publishing House, 2025

Toate drepturile rezervate pentru limba română.

Nicio parte a acestei lucrări nu poate fi reprodusă sau stocată fără acordul editurii.

Editor coordonator: Florentina Ion

Traducător: Diana Trăncuță

Redactor: Mihaela Dobre

Corector: Gabriela Ilincioiu

DTP: Cristina Dumitrescu

Didactica Publishing House

Bdul Splaiul Unirii nr. 16, Clădirea Muntenia Business Center,
etaj 5, 506, sector 4, București

Comenzi și informații:

telefon: +40 21 410.88.14; +40 21 410.88.10

e-mail: office@edituradph.ro;

www.edituradph.ro

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
DUGGAN, HELENA

Bătălia pentru Perfect / Helena Duggan ; trad. de Diana Trăncuță. -

București : Didactica Publishing House, 2025

ISBN 978-606-048-838-5

I. Trăncuță, Diana (trad.)

821.111

BĂTĂLIA PENTRU PERFECT

Traducere de
Diana Trăncuță

HELENA DUGGAN

București, 2025

CUPRINS

CE S-A ÎNTÂMPLAT PÂNĂ ACUM	6
BINE AȚI VENIT ÎN ORAȘ	10
1 ZIUA DE NAȘTERE A LUI BĂIAT	13
2 PROVOCAREA	22
3 DESPRE TOM	28
4 PROMISIUNI	36
5 OAMENII DE ȘTIINȚĂ DISPĂRUȚI	46
6 BILETUL	58
7 ÎNAPOI LA PERIFERIE	66
8 PĂDUREA	76
9 ÎNGRIJITOAREA POWICK	84
10 LABIRINTUL	91
11 VEDENII	98
12 O ARMATĂ DE ZOMBI	106
13 URMĂTOAREA GENERAȚIE	111
14 DOCTORUL A. ARCHER	119
15 ARNOLD	128
16 SCHIMBARE DE PLAN	143
17 AVERTISMENT CĂTRE ORAȘ	152

18 AMBUSCADA	160
19 CUTEZĂTORUL MORTII	169
20 ÎNTOARCEREA SUPRAVEGHETORILOR	178
21 LEGĂTURI DE FAMILIE	189
22 DE CE BĂIAT?	197
23 REVELAȚII	204
24 SECRETUL LUI IRIS	213
25 UN ORAȘ UNIT	223
26 PRIETENI VECHI	232
27 TRANSFORMAREA	241
28 DOCTORUL JOSEPH BOHR	247
29 RĂZBUNAREA SUPREMĂ	274
30 OMUL DE ȘTIINȚĂ GENEROS	274
31 DISPERATĂ DUPĂ BĂIAT	283
32 ÎNTÂLNIRI SECRETE	292
33 DESTINUL LUI TOM	298
34 SUFLETUL DEZBINAT	305
35 OTRAVA LUI POWICK	313
36 SACRIFICIUL	320
37 FRĂȚII	338
38 CEAUL UNITATE	341

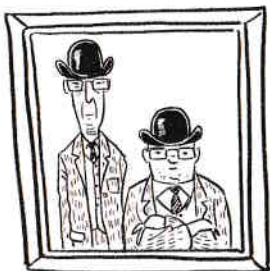

1.

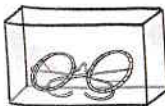
DOCTORUL EUGENE BROWN SOSEȘTE ÎN PERFECT ÎMPREUNĂ CU VIOLET, FIICA LUI.

2.

FRAȚII ARCHER ASCUND UN SECRET.

3.

VIOLET PRIMEȘTE O PERECHE DE OCHELARI CU RAME ROTUNDE, CARE O FAC SĂ VADĂ TĂRĂMUL NIMĂNUI ȘI PE BĂIAT.

4.

BĂIATUL ȘI ALȚI ORFANI DIN TĂRĂMUL NIMĂNUI O AJUTĂ PE VIOLET SĂ DESCOPERE CE SE PETRECE.

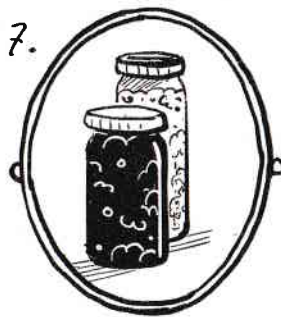
SUPRAVEGHETORII LUCREAZĂ PENTRU FRĂȚII ARCHER, PĂZIND ORAȘUL PERFECT ȘI FURÂND IMAGINAȚIA OAMENILOR.

5.

FRAȚII ARCHER FOLOSESC CEAIUL ȘI OCHELARIILE PENTRU A-I CONTROLA PE LOCUITORII ORAȘULUI PERFECT.

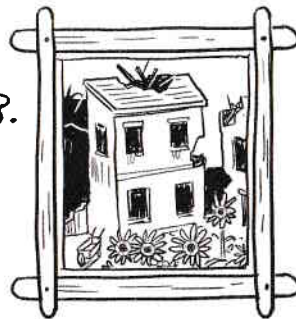

7.

IMAGINAȚIILE SUNT DEPOZITATE ÎN BORCANE ȘI ASCUNSE ÎN EMPORIUL ARCHER.

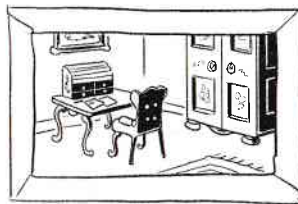
8.

VIOLET DESCOPERĂ DOMENIUL FANTOMELOR, UNDE FRĂȚII ARCHER CULTIVĂ PLANTE CU OCHI.

9.

MAMA LUI BĂIAT, MACULA ARCHER, ESTE PRIZONIERĂ ÎNTR-O CAMERĂ DE PE DOMENIUL FANTOMELOR.

10.

WILLIAM ARCHER DEZVOLTĂ REIMAGINATORUL - O MAȘINĂRIE CARE LE REDĂ OAMENILOR IMAGINAȚIA.

11.

PERFECTIONIȘTII ȘI LOCUITORII DIN TĂRĂMUL NIMĂNUI ÎȘI UNESC FORȚELE PENTRU A-I ÎNVIŢE PE FRĂȚII ARCHER ȘI PE SUPRAVEGHETORI.

12.

ZIDUL DINTRE PERFECT ȘI TĂRĂMUL NIMĂNUI ESTE DĂRĂMAT.

≡ BINE AȚI VENIT ÎN ORAȘ! ≡
DĂ PAGINA...

13.

GEORGE ARCHER ȘI SUPRAVEGHETORII SUNT ÎNCARCERAȚI ÎN PRIMĂRIE. EDWARD DISPARÉ.

15.

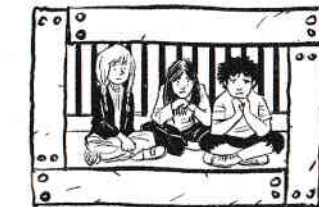
CONOR CROOKED ȘI BEATRICE PRIM DISPAR. BĂIAT ESTE ÎNVINOVĂȚIT PENTRU TOATE RELELE CARE SE ÎNTÂMPLĂ ÎN ORAȘ.

17. BĂIAT SPUNE LUCRURI FĂRĂ SENS ȘI SE POARTĂ FOARTE CIUDAT.

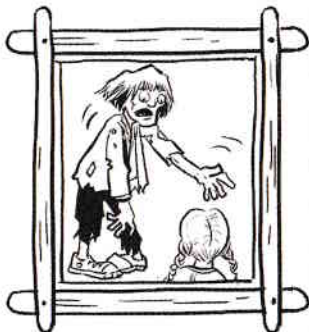

18.

VIOLET ESTE CAPTURATĂ DE ÎNGRIJITOAREA POWICK ȘI ESTE ÎNCHISĂ CU BEATRICE ȘI CONOR.

16. VIOLET ESTE ATACATĂ DE UN MONSTRU.

CÂND NORII DE FURTUNĂ SE ADUNĂ, ÎNCEP SĂ AIBĂ LOC FURTURI ÎN ORAȘ.

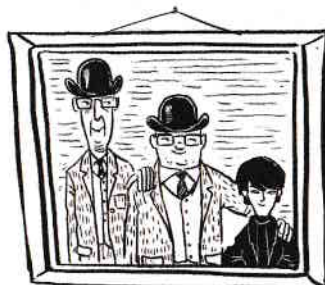
14.

19.

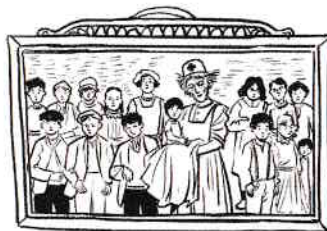
EDWARD ARCHER PARE SĂ-I SALVEZE PE COPII ȘI SE ÎNTOARCE ÎN ORAȘ CA UN EROU. GEORGE ESTE ELIBERAT.

20.

FRĂȚII ARCHER PLĂNUESC SĂ REVINĂ LA PUTERE ÎNȚORCÂNDU-I PE LOCUIȚORII ORAȘULUI UNII ÎMPOTRIVA ALTORA. APARENT, BĂIAT LUCREAZĂ CU EI.

JACK OBSERVĂ DOI BĂIEȚI ÎNTR-O FOTOGRAFIE PE CARE VIOLET O GĂSEȘTE ÎN ORFELINAT. BĂIAT ARE UN FRATE GEAMĂN.

21.

22.

VIOLET ȘI JACK DESCOPERĂ PERIFERIA ȘI ÎL SALVEAZĂ PE ADEVĂRATUL BĂIAT.

23.

FRĂȚII ARCHER ÎȘI DEZVĂLUIE PLANUL DE A PUNE DIN NOU STĂPÂNIRE PE ORAȘ ȘI SUNT ARESTAȚI.

24.

MACULA ARCHER ÎȘI PIERDE VIAȚA ÎNTR-O LUPTĂ CU ÎNGRIJITOAREA POWICK, ÎN TIMP CE ÎNCEARCĂ SĂ-ȘI SALVEZE AMBIII FII.

CAPITOLUL 1

ZIVA DE NAȘTERE
A LUI BĂIAT

Violet se holbă la planta cu ochi în miniatură care clipea în interiorul unei mici cutii de sticlă. Se înfioră când creatura se întoarce și o privi direct în ochi, lovind ușor din petalele ca de piele, transparente, în timp ce tulpina subțire și roșie pulsa de sângele care o hrănea.

Eugene Brown, tatăl lui Violet, îmbrăcat în halatul alb de laborator, scria ecuații complicate pe o tablă neagră din celălalt capăt al camerei, în stânga fetei, înconjurat de un nor de praf de cretă. Prietenul ei cel mai bun, Băiat, se scărpină în cap, stând la masa lată de metal din mijlocul camerei, încercând să rezolve temele date de doamna Moody. Vacanța de vară tocmai se terminase, iar lui Băiat i se părea greu să se obișnuiască din nou cu ritmul școlii.

Eforturile sale nu fuseseră ușurate de volumul de teme dat de doamna Moody.

Se aflau în pivnița de la Archer și Brown, magazinul de optică al orașului. Acum era un loc mult mai frumos decât atunci când fusese deținut de unchii malefici ai lui Băiat, Edward și George, și cunoscut ca Emporiul de Ochelari al fraților Archer. Pivnița era locul unde se reuneau Supraveghetorii, armata brutală de răufăcători a lui Edward și George, și fusese tot timpul o încăpere rece, neprimitoare. Hamace uzate atârnaveră din tavanul gol de piatră, prinse în cârlige mari, metalice, iar vechi lăzi de lemn fuseseră folosite ca mese și spații de depozitare. Avusese și un miros specific, de bărbați masivi, transpirați, păroși. Acum, de când Eugene începuse s-o folosească pe post de laborator, pardoseala de piatră era acoperită de covoare colorate, de pereți erau atârinate tablouri, iar un șemineu mare și vechi, care fusese acoperit de mizeria cu miros neplăcut a Supraveghetorilor, își revărsa căldura peste tot, încălzind pereții cenușii. Și pretutindeni se găseau plante cu ochi, închise în cutii de sticlă așezate pe mese metalice de laborator.

Datorită plantelor cu ochi, familia lui Violet ajunsese prima oară în oraș, cunoscut înainte sub numele de Perfect, pentru că Edward și George citiseră despre cercetarea lui Eugene în revista *Eye Spy* și luaseră legătura

cu el. Prima oară, frații Archer încercaseră să folosească plantele pentru a face lucruri îngrozitoare, apoi William Archer le instalase sub forma unui sistem de securitate în jurul Orașului, dar acum Eugene se hotărâse să le folosească așa cum intenționase de la bun început. Primise de curând bani de la o universitate și lucra cu sârguință la dezvoltarea plantelor cu ochi ca să redea vederea orbilor.

Mama lui Violet, Rose, fusese o contabilă de succes înainte de venirea în Perfect, dar, după ce imaginația ei fusese furată de frații Archer, renunțase la meseria sa. Când Eugene primise finanțarea, ea se hotărâse să conducă magazinul de optică împreună cu tatăl lui Băiat, William. Violet nu o mai văzuse de mult timp pe mama ei atât de fericită.

— Tot mi se par dubioase, șopti Violet, uitându-se prin cutia de sticlă la imaginea distorsionată a lui Băiat, care rodea capătul neascuțit al creionului.

Ea își terminase temele și se plictisea în așteptarea prietenului său.

— Nu sunt dubioase, Violet, o corectă tatăl ei, privind-o printr-un vâl de praf de cretă. Frumusețile acestea vor ajuta atât de mulți oameni! Nu ți se pare uimitor?

Violet știa că tatăl său avea dreptate – urma ca plantele să ajute oameni. În fond, el era un om de știință apreciat, toată lumea îi spunea lucrul acesta. Dar asta nu însemna

că acele creaturi nu erau dezgustătoare. Chiar și după tot ce se întâmplase, imaginea lor îi dădea fiori.

— Știi, zise ea, uitându-se la Eugene, dar de ce nu poți să faci experimente cu ceva mai puțin dezgustător, cum ar fi transplantul de păr sau de urechi sau orice altceva?

— O, da, sună minunat, Violet – imaginează-ți un câmp de plante cu urechi! zise Băiat, distras.

Băiat vorbea despre câmpul din capătul îndepărtat al râului, chiar peste pod. Eugene Brown avusese nevoie de un spațiu în care să cultive plantele cu ochi și astfel, cu aprobarea Comitetului Orașului, începuse să le crească în pustietatea care separa Orașul de Domeniul Fantomelor.

— Despre ce vorbiți?

Rose Brown ocoli capătul scărilor de piatră în spirală ce porneau din magazinul de sus și ajungeau în pivniță, apoi intră în cameră.

— N-ar trebui să vă faceți temele și să nu-l deranjați pe tata, Violet?

— Eu am terminat! anunță ea, în timp ce mama ei lăsa un exemplar din *Gazeta Orașului* pe masa unde lucra Băiat.

— Minunat, scumpo, zise Rose, trăgând spre ea manualul deschis al lui Violet și uitându-se la text. Poate primești un zâmbet de la doamna Moody de data aceasta!

Doamna Moody era profesoara lor, care nu zâmbea niciodată.

— Ar fi un miracol, mamă, zise Violet, așezându-se într-un fotoliu galben de lângă șemineu.

Violet și Băiat veneau să-și facă temele la Archer și Brown de când începuse din nou școala. Clădirea era chiar la capătul drumului dinspre școală, așa că era un loc apropiat unde să-și termine repede temele, ceea ce însemna că Violet și Băiat nu erau nevoiți să meargă singuri acasă. Lui Violet nu-i plăcuse niciodată să stea singură – întotdeauna își imagina diverse scenarii ori de câte ori auzea un sunet –, dar, în general, pe Băiat nu-l deranja să fie singur. Totuși, de când murise mama lui, Violet observase că prietenul ei nu mai voia să se întoarcă pe Strada Wickham dacă William nu era acolo, iar William lucrase atât de mult în ultima vreme, încât Băiat își petrecuse aproape toată vara cu familia Brown. Violet o auzise pe mama ei șoptind că tatăl lui Băiat se îngropase în muncă.

Cei doi stăteau de obicei în pivniță, făcându-și temele la masa mare de metal. Apoi, când terminau, uneori Eugene le dădea bani și se întreceau până la Patiseria Dulce de pe Drumul lui George, ca să cumpere rulouri înainte de închidere.

— Se pare că Marjory Blot are același simț al povestirii ca Robert. Probabil e o moștenire de familie, zise Eugene, uitându-se la ziarul deschis de pe masă.

Robert Blot, fratele lui Marjory, condusese cândva ziarul local, dar renunțase la meseria lui când i se oferise o funcție în Comitetul Orașului. Acum, sora lui scria știrile, iar Violet o văzuse de multe ori furișându-se pe străzi, purtând ochelari, de parc-ar fi fost un fel de detectiv sub acoperire. Era oarecum caraghioasă, dat fiind că părul alb, înfioat și cărlionțat al femeii făcea ca aceasta să fie imposibil de confundat cu altă persoană.

— Despre ce este reportajul? întrebă Rose, ridicând privirea din caietul lui Violet.

— Despre omul de știință dispărut, cel despre care ți-am spus, doctorul Joseph Bohr. Marjory a scris un articol despre el. Toată povestea este ciudată – se spune că a fost răpit în timpul nopții, chiar din propria casă.

— O! Iris îl știa! zise Băiat entuziasmat, căutând în mod clar o altă sursă de distragere. I-a povestit tatei despre el alaltăieri. Cred că a lucrat cu el acum un milion de ani.

— Bunica ta nu e atât de în vârstă, Băiat! zise Rose râzând.

— Probabil că Iris a avut prieteni importanți. Doctorul Bohr este una dintre cele mai strălucite minți

ale lumii, deși s-a pensionat cu mult timp în urmă. Trebuie să vorbesc cu bunica ta – ar fi interesant să aflu totul despre el. Un om fascinant, o minte fascinantă! zise Eugene, dând din cap.

— Ai omis câteva întrebări, Violet, zise Rose, arătând spre pagina din fața ei.

— Ba nu, îi răspunse Violet, apropiindu-se de masă.

Obrajii i se îmbujorară când mama ei îi arătă caietul fără să scoată un cuvânt.

— Locul acesta e de vină, mamă. Ochii mă îngrozesc. Nu pot să mă concentrez când îi văd ațintiți asupra mea tot timpul! continuă ea, apărându-se.

— Asta e doar o scuză, scumpo, zise Rose. Mai bine ai continua, altfel doamna Moody va scrie mai multe observații în carnetul tău.

Violet oftă și se așeză iar la masa de lângă Băiat, trăgând manualul spre ea ca să citească prima întrebarea peste care trecuse.

— Ochii sunt de vină! o tachină Băiat, în șoaptă, imediat ce Rose se întoarse spre scări.

— Foarte amuzant, răspunse Violet, aruncând o privire spre prietenul ei.

— Credeam că nu ți-e frică de nimic, continuă el.

— Ce vrei să spui? Nu mi-e! zise ea, încercând să-și scrie răspunsul pe caiet.